

UIT DE PRACTYK

EEN GEVAL VAN OLYGODONTIE

DOOR

Dr. J. R. JANSMA.

616.314 007.13

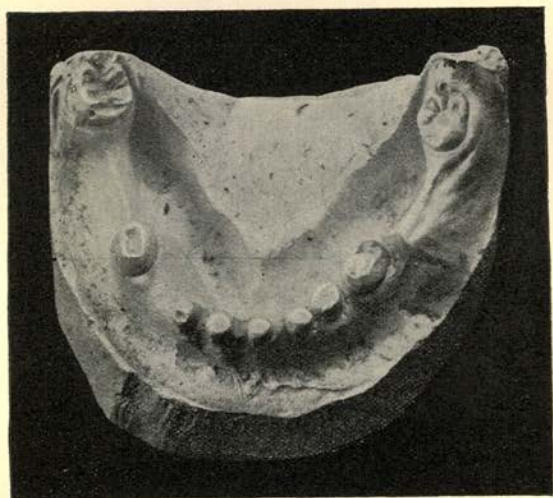
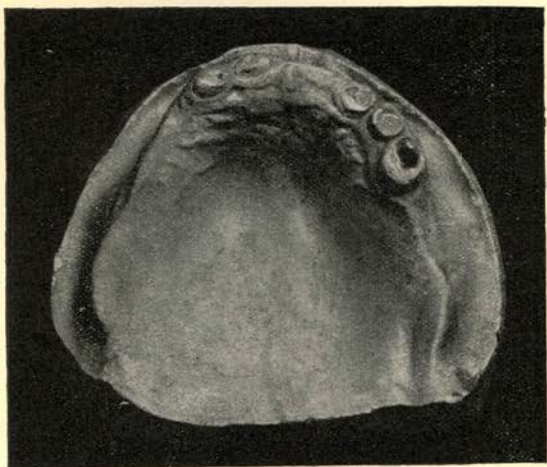
Patiënt K. H. zag ik voor het eerst in Augustus 1926. Hij was toen een jongen van twaalf jaar, normaal van grootte met behoorlijk intellect. Hij bezat in den bovenkaak 4 flink afgesletten fronttanden en 2 molaren, allen van het melkgebit; in den onderkaak 5 melkfronttanden, twee melkmolaren en ten slotte 2 in doorbraak zijnde blijvende molaren. Röntgenologisch bleek, dat in de kaken geen elementen meer aanwezig waren, de wortels der melktanden waren alle geheel geresorbeerd, er bestonden flinke diasteemen. Uit de anamnese bleek niets van extracties, de doorbraak der melkelementen zou op normalen tijd geschiedt zijn, de beide blijvende molaren zouden op negenjarige leeftijd zijn doorgebroken. Rachitis was er niet geweest, ook kon ik niets vinden, dat op hereditaire lues wees. De haargroei was normaal, de nagels aan handen en voeten vertoonden groeistoornissen, er was onycholysis partialis. Bij de familie waren soortgelijke afwijkingen aan het gebit onbekend.

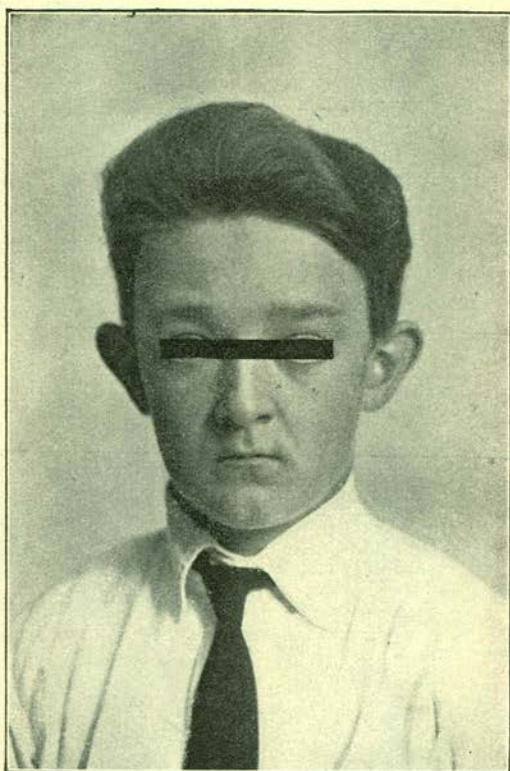
We zagen dus een knaap, waarbij het geheele blijvende gebit bestond uit twee ondermolaren, blijkens vorm, tijd en plaats van doorbreken waarschijnlijk tweede molaren. Het kaakgedeelte van het gelaat was iets in ontwikkeling achter gebleven, hij werd op school bespot om zijn oude mannetjes gezicht.

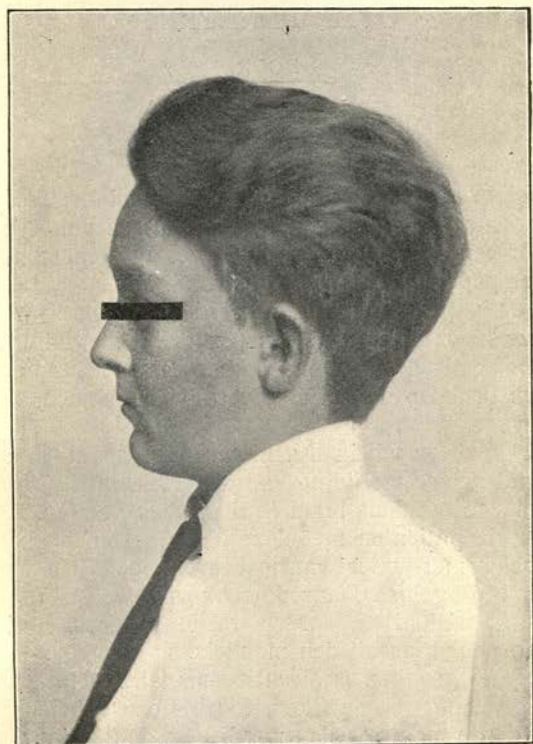
De hiernaast afgebeelde afdrukken en photo nam ik een jaar later, boven was een melkmolaar verdwenen, overigens was alles gelijk.

Eerst onlangs zag ik patiënt terug, de melkelementen waren verdwenen, een prothese had ze vervangen; de beide ondermolaren bleken nog aanwezig en vertoonden fissuurcaries.

Literatuuroverzichten en theoretische beschouwingen over gebitten als het hier beschrevene zijn makkelijk op te sporen o.a. in het referatendeel der „Fortschritte” van *Misch*.







OVER PENETRIN

DOOR

I. S. POLAK.

Vooral bij vrouwelijke patiënten van middelbare leeftijd, komt het nogal eens voor, dat zij, na het plaatsen van een prothese klagen over een droog, branderig gevoel op verhemelte en tong.

„Alsof er peper op het gebit gestrooid is!”

Hoewel mijn protheses gedoubleerd zijn met zwarte rubber, heb ik deze klachten nog al eens, zelfs bij metaalplaten zie ik ze wel, en ook als de foramina op het palatum wat uitgespaard blijven (om druk op de nervi te vermijden) komen deze klachten vaak voor.

Gelukkig bezitten wij in Dr. Lina's praeparaat, Penetrin, een machtig wapen ter bestrijding van dit euvel. In dit opzicht heeft Penetrin mij geen enkele maal in den steek gelaten.

Wanneer de patiënten met deze klachten bij mij komen, laat ik hen spoelen met water waarin een druppel Penetrin per half glas water is opgelost. Daar de reuk van Penetrin vrij onaangenaam is, de patiënt er voor waarschuwen de adem in te houden, zoolang het glas bij den mond is.

In de meeste gevallen is slechts eenmaal spoeling noodig om algeheele genezing te bewerken. Slechts een enkele keer is een tweede of derde maal spoelen noodig. In de 2½ jaar, dat ik nu Penetrin gebruik, heb ik de zoo genezen patiënten nooit meer met dezelfde klachten teruggezien.

Bij de behandeling van periodontitis met Penetrin heb ik, in tegenstelling met andere collega's wel eens een mislukking gehad. Toch zou ik het hier niet gaarne willen missen.

Over het algemeen is een tand met etterige periodontitis geïdentificeerd om tot offer van de tang te vallen, of slechts, ten koste van een langdurige behandeling behouden te blijven.

In verscheidene gevallen is het mij bij eenwortelige elementen (meerwortelige extraheer ik in dit geval liever) gelukt, na

slechts twee behandelingen met Penetrin de blijvende wortelvulling te leggen, na een tijdwinst, die wel de moeite van het probeeren waard is.

Het is niet mijn bedoeling hier meer over celnarcose en over de verdere toepassingen van Penetrin in de tandheelkunde te schrijven. Wie daarvan meer wil weten, leze Zahnärztliche Rundschau 1924, Nr. 4 en 1931 Nr. 51.

Alleen hoop ik, dat dit schrijven een opwekking zal zijn voor meerdere collega's om zich van de goede eigenschappen van dit voortreffelijke praeparaat, zelf te overtuigen. Ik zelf ten minste, zou het niet gaarne meer uit mijn medicamentenkast willen missen.

EEN NIEUW LINGUAAL SLOT

DOOR

J. A. C. DUYZINGS, tandarts.

*Assistent aan het Tandheelk. Instituut der Rijks
Universiteit te Utrecht. Afdeling: Orthodontie.*

616.314 089.23 × 1

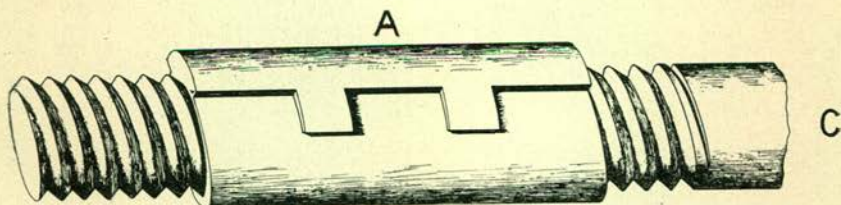
Waar er de laatste tijden in de Orthodontie zooveel mogelijk gestreefd wordt naar linguaal-apparaten, waarbij men steeds aangewezen is op een linguaalslot, en waar de verschillende bestaande sloten steeds een of meer nadeelen hadden, heb ik getracht een slot te bedenken dat zoo eenvoudig mogelijk is en met zoo weinig mogelijk nadeelen.

Dit slot nu bestaat uit twee gedeelten n.l. een negatief en een positief gedeelte.

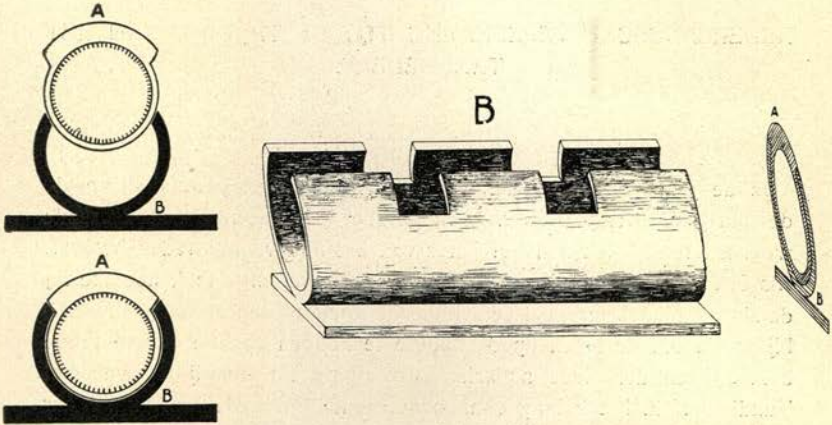
Het negatieve-deel B. bestaat uit een iets meer dan half rond buisje, gemaakt van veerend goud, dat bevestigd is op een plaatje.

Dit plaatje kan gesoldeerd worden op een regulatiebandje. In dit halfronde buisje zijn uitlatingen gemaakt.

Het positieve deel A bestaat uit een buisje, waarop de uitlatingen van het negatieve deel hier als oplegels zijn aangebracht. Dit buisje is aan de binnenzijde voorzien van schroefdraad, zoodat het over een boog met schroefdraad te verplaatsen is. C.



Plaats men nu het positieve deel voor het negatieve, dan kan dit met eenigen druk erin gebracht worden. Het geheel is dus zeer eenvoudig in en uit elkaar te zetten. *Men moet echter 't positief en negatief in de juiste verhouding tegenover elkaar zetten, d.w.z. met de uitlatingen en oplegels juist tegenover elkaar.* Zoodoende grijpen oplegels en uitlatingen volkomen in



elkaar en is dus een naar voren of naar achteren bewegen onmogelijk. 't Geheel vormt dan een buisje wat voor de tong zeer zeker niet onaangenaam aanvoelt.

Dit slot komt dus geheel neer op de veerkracht van het goud. Proefondervindelijk heb ik kunnen aantonen, dat in het slot een kracht zit van 825 gram. (Er is dus een kracht noodig van 825 gram om het te openen). Na 500 maal openen en sluiten van het slot bleek deze kracht nog 735 gram te zijn, wat dus ruimschoots voldoende is tegenover de krachten die er op werken, en waaruit blijkt dat de veerkracht zeer gering afneemt.

Dank zij de accurate uitvoering van de firma Drijfhout te Amsterdam is het mij gelukt een en ander in veerend platina goud gemaakt te krijgen.